

Anstalten fritagen for følgende, nu samme planmæssig paahvilende, Forpligtelser, ikke at tegne nogen Livrente, som er under 5 Rd. aarlig, at enhver Livrente skal være delelig med 5 Rd., at ingen Livrente paa een og samme Person maa være højere end 1000 Rd., at der ikke maa tegnes Livrente for Personer, som ere over 70 Aar gl.

§ 34.

Der skal i det aarlige Statsregnskab ligesom hidtil meddeles Forklaring over Theatrets Indtægter og Udgifter, hvorved navnlig bliver at give Oplysning om alle saadanne Forhold, som vedrøre denne Lovs Overholdelse.

§ 35.

Jorfaavidt denne Lov ikke udtrykkeligt indeholder andre Forskrifter, træder den i Kraft den 1ste Juli 1870. Det Ministerium, hvorunder Theatret hører, har at træffe alle til dens Gjennemførelse nødvendige Foranstaltninger.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

Naar Ministeriet paany forelægger nærværende Lovforslag i en Form, som i det væsentlige stemmer med Lovforslaget i sidstafvige Sæssion, saaledes som dette ved 2den Behandling i Folkethinget er bleven modificeret, er Grunden dertil den samme, som allerede findes antydet i Motiverne til nysnævnte Forslag, Rigsdagstidenden for 1868—69, Tillæg A. Sp. 2133, nemlig, at Ministeriet maa antage, at Rigsdagen deler den Anskuelse, at der nu maa træffes en endelig Afgjørelse af det Kongl. Theaters hele Stilling.

Vil Rigsdagen bestemme sig til en Nedsættelse af Tilskuddet, kan dette kun ske ved samtidig at foretage saadanne Forandringer i Organisationen, at Theatret, Nedsættelsen uagtet, dog kan have Udfigt til at leve og virke paa en tilfredsstillende Maade.

De to Hovedspørgsmaal, som saaledes ligge for og nu kræve en Afgjørelse, ere:

om Theatret bør vedblive at bestaae som et af Statskassen understøttet Statsinstitut og om hvor stort da Statskassens Tilskud maa være.

Hvad det første Spørgsmaal angaaer, da er dette baade tidligere og navnlig i sidstafvige Sæssion omhandlet saa udførligt, at Ministeriet anseer det for tilstrækkeligt at henvise til de

derom førte Forhandlinger i Folkethinget. Kun skal Man fremhæve to Omstændigheder, som forekomme Ministeriet at være af en væsentlig Betydning, den ene, at der her er Tale om et Institut, som hidtil selv har til sine Fornødenheder indbragt et Beløb af mindst 175,000 Rd. aarlig, den anden at Theatrets Medlæggelse i dette Diæblik vilde medføre en saa betydelig Udgift for Statskassen til Udredelse af først Bartpenge og efter 5 Aars Forløb Pension til det fast ansatte Personale, at denne vilde løbe op til omtrent det samme Beløb, hvorom der kan blive Tale som Tilskud til Theatrets fortsatte Virksomhed, uden at den Forøgelse af Statskassens eventuelle Pensionsbyrde, som vil være en Følge af Theatrets fortsatte Virksomhed i de næste 10 Aar, i nogen særdeles betydelig Grad vil tiltage paa Grund af Personalets længere Tjenestetid.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, da tør Ministeriet gaae ud fra, at, naar Rigsdagen først maatte afgjøre det nysnævnte Spørgsmaal derhen, at det Kgl. Theater skal vedblive at bestaae, den da ikke vil nægte at bevilge det Tilskud, uden hvilket det vil blive umuligt at sikkre Theatret en saadan Tilværelse, at Kunsten der kan leve og trives, og at Rigsdagen vil være enig i, at Tilskuddet